

ה"ת 5134/03/15 - מנדר אבו אלתינ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 5134-03-15 אבו אלתינ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקש	מנדר אבו אלתינ
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ב"כ המבקש: עו"ד אהרון גבע

ב"כ המשיבה: רס"מ שלומי בן-דור

החלטה

1. ביום 26.2.15 נעצר המבקש בחשד שהסיע ברכבו נוסעים השוהים בישראל שלא כדין.
2. עם מעצרו של המבקש נתפס על ידי המשיבה הרכב שבו נהג, סיטרואן ג'אמפי 10-676-34 (להלן: "הרכב") בשל החשד לשימוש ברכב לצורך ביצוע עבירה של הסעה שלא כדין, לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.
3. לפני בקשה להחזרת הרכב התפוס. על פי הנטען בבקשה, כל נוסעי הרכב, ארבעה במספר היו בעלי היתר שהייה בישראל, בין אם מכח היתרי שהייה שניתנו להם על ידי משרד הפנים, בין אם מכח החלטה שיפוטית שאסרה את הרחקתם מישראל.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי ברכב נסעו שלושה נוסעים שהם שוהים בלתי חוקיים ותמכה טענותיה בתעודות עובד ציבור לפיהן במועד האירוע אנשים אלה לא החזיקו ברישיון לשיבה ארעית או ישיבת קבע בישראל ולא היה צו שיפוטי שמונע את הרחקתם מישראל. לגבי אחד מן השלושה, טורה טלאל, תעודת עובד הציבור היא בלתי מסויגת, בעוד שלגבי שני האחרים, דיב אל אטרש וסמיר אל אטרש, ישנה הערה בכתב יד על גבי תעודת עובד הציבור בה צוין, כי לשני הנ"ל עתירה תלויה ועומדת במסגרת בקשתם למתן רישיון לשיבת קבע. ב"כ המשיבה טען, כי משעה שהעתירה נמחקה וחלפו 21 ימים ממחיקתה, הצו האוסר את הרחקתם של השניים מישראל פקע, ומכאן

שנכנסו ושהו בישראל שלא כדין.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

6. דו"ח הפעולה של השוטר חיים אוחיון, שעצר את רכבו של המשיב מלמד, כי בעת המעצר נסעו ברכבו של המשיב המשיב עצמו, אשר נהג ברכב, וארבעה נוסעים נוספים. שניים מן הנוסעים הציגו אישור שהייה תקין ושחררו. שני האחרים הם סמיר אל אטרש ודיב אל אטרש, אשר הציגו החלטה של בית המשפט המחוזי בירושלים בעת"מ 1333/09. עוד צוין בדו"ח הפעולה כי בקרבת מקום, אך לא בתוך הרכב, נעצר חשוד נוסף, טורה טלאל, אשר צעד רגלית. המשיב, שני הנוסעים וטורה טלאל נאספו על ידי כח המשטרה והובלו לתחנת המשטרה במרחב מוריה.

7. אין חולק כי טורה טלאל לא החזיק בהיתר שהייה בישראל מסוג כלשהו ביום המעצר, ואולם אין כל ראייה בתיק המלמדת על כך כי אותו טלאל הוסע על ידי המשיב ברכבו.

8. אשר לשני האחרים, סמיר אל אטרש ודיב אל אטרש, החלטת בית המשפט המחוזי שהחזיקו בידיהם והוצגה לשוטרים מורה כדלקמן:

"5. לאור כל האמור, מצאתי כי קיימת הצדקה עניינית לקבל את בקשת המשיבה ולהורות על מחיקת העתירה על הסף. המשיב ישוב ויבחן את עניינם של העותרים, לאור הראייה החדשה שהגישו לבית המשפט וייתן החלטה חדשה בעניינם. למותר לציין כי בידי העותרים תעמוד הזכות לחזור ולפנות לבית המשפט לאחר שתתקבל החלטה חדשה בעניינם, אם יהיה בכך צורך.

6. הצו הזמני שניתן בעתירה (בתיק בש"א 796/09) המונע את גירושם של העותרים מישראל, ישאר בתוקפו למשך 21 ימים לאחר מתן החלטתו החדשה של המשיב בעניינם של העותרים".

9. ב"כ המבקש, המייצג את שני הנוסעים במסגרת ההליכים אל מול משרד הפנים, הצהיר לפני כי טרם ניתנה החלטה חדשה בעניינם של השניים, ומשכך הצו הזמני מוסיף ועומד בתוקפו עד היום. הדברים האמורים בהחלטת בית המשפט המחוזי ברורים, ואינם מתיישבים עם פרשנותה של המבקשת, לפיה הצו הזמני פקע 21 ימים לאחר מחיקת העתירה. אף האמור בתעודת עובד הציבור שהוגשה בעניינם של השניים אין בו כדי להועיל, הגם שנכתב במסמך כי אין החלטה שיפוטית המונעת את הרחקתם מישראל, וזאת בשל ההסתייגות בכתב יד שנוספה על ידי חותם התעודה.

10. בנסיבות אלה, קיים ספק ממשי בנוגע לטענה כי השניים שהו בישראל שלא כדין ביום המעצר, ומכל מקום, אף אם יתברר כי שהו בישראל שלא כדין, ההחלטה השיפוטית שהחזיקו, היה בה כדי להניח את דעתו של המבקש לפיה בידי השניים היה היתר שהייה בישראל, ובכך יש כדי לערער על קיומו של יסוד נפשי לביצוע העבירה על ידי המבקש.

11. משנמצא כי קיים ספק ממשי הן בדבר התקיימות היסוד העובדתי של העבירה, הן בדבר התקיימות היסוד הנפשי, פועל יוצא של הדברים הוא קיומו של ספק ממשי בשאלת השימוש ברכב לצורך ביצוע העבירה, ובהתאם קיומה של הצדקה לתפיסת הרכב לצורך חילוטו בתום ההליך, אם וכאשר יוגש כתב אישום.

12. לנוכח האמור לעיל אני מורה על שחרור הרכב לידי המבקש.

13. בשל העובדה כי ההחלטה ניתנה שלא בנוכחות הצדדים, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד ליום 20.3.15 בשעה 12:00, וזאת כדי שלא לפגוע בזכותה של המשיבה לערור על ההחלטה ככל שתחפוץ בכך.

14. המזכירות תודיע בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.